

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Říjen 2015

č. 26

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a milí bratři v Kristu, srdečně vás všechny zdravím na začátku měsíce října zasvěceného Panně Marii růžencové. Vstoupili jsme do nového školního roku 2015/16. Jménem svým i jménem svých spolubratří bych chtěl každému z vás osobně poděkovat za všechny formy podpory jednotlivých programů naší farní rodiny v průběhu uplynulých letních měsíců – např. farního tábora, adoračního dne, aj. Všechna tato setkání byla díky vašim obětem opravdu velmi plodná. Pán Bůh vám zaplatí za vše! Doufám, že jste mohli čas dovolených a prázdnin prožít jako dar Boží Lásky k obnovení vašich tělesných, duševních i duchovních sil pod ochranou Panny Marie, naší a Boží Matky, a svatého Josefa, jejího snoubence. V této souvislosti je potřeba také prosit o dar Mariina otevřeného srdce, abychom tak jako ona dovedli Božímu hlasu naslouchat a pak jej v našem všedním životě následovat a to nejen hned po návratu z těchto letních setkání, ale i po delší dobu naší každodenní cesty následování Ježíše Krista. Vyprošujme si k tomu Boží požehnání a pomoc na přímluvu Panny Marie, naší Matky – Prostřednice a Ochránkyně – Královny růžence. Budeme tak moci hlouběji prožívat milosti spojené s tématy končícího Národního eucharistického kongresu. Společně s ostatními lidmi zažíváme denně velmi neklidné doby nejen v Evropě, ale i v jiných oblastech světa. Velmi rád bych proto svěřil společně se svými spolubratry do vašich modliteb a i do všech ostatních forem duchovní podpory především velkou touhu všech lidí bez rozdílu náboženství po daru pokoje na přímluvu Panny Marie, Královny pokoje. Můžeme v našich rodinách také prosit o požehnaný průběh biskupské synody o rodině v Římě a o její dobré plody na přímluvu Panny Marie, Královny rodin.

Společně se svými spolubratry vyprošuji vám i všem vašim blízkým ve vašich vlastních i duchovních rodinách plnost Božího požehnání do každého nového dne vašeho života – na přímluvu Panny Marie, Matky Boží a naší Matky, Královny pokoje a Královny rodin.

V Kristu a v Marii váš o. Zdeněk Králík

STUDNA V KOSTELE

V našem kostele se objevila studna. Nevěříte? Objevila se před obětním stolem ve středu 23. září, kdy večerní mši svatou bylo zahájeno první setkání pastorační rady v novém školním roce. Vedle studny byly rozmístěny archy papíru se záhadnými nápisy. Vlevo to byly tyto – "Podívejte se, jak se milují." "Podívejte se, jak drží pohromadě!" "Podívejte se, jak si pomáhají!" "Podívejte se, jak se dělí." A vpravo - "Podívejte, jak jsou udření." "Podívejte, jak jsou vyřizení." "Podívejte, jak se hádají." "Podívejte se, jak jsou uhonění." Nad studnou byly postaveny dva košíčky, jeden se zelenými lístečky a druhý s lístečky červenými. Záhada byla postupně rozluštěna otcem Petrem až po evangeliu. Nejprve ministranti rozdali nám přítomným v kostele lístečky a měli jsme je přiřadit ke studni na archy papíru s nápisy, které by nejlépe vystihovaly naše pocity o farnosti, o farní radě. Nejvíce zelených lístečků bylo pod nadpisem "Podívejte se, jak si pomáhají!" a červených pod "Podívejte se, jak jsou uhonění." Potom nám otec Petr líčil vztahy prvních křesťanů, kteří byli jedno srdce a jedna mysl. Dále vyprávěl zajímavý příběh o mladíkovi, který hledal po celém světě bratrství. Až u studny mu stařec prozradil, že je ukryto na dně studny. Mladík udělal řadu pokusů, ale bratrství se mu ze studny neozvalo. Poté zkusil vytahovat ze studny vyčnívající provaz, nejprve sám, pak za postupné pomoci přidávajících se kolemjdoucích. Pořád to nešlo, každý táhl jinak. Nakonec bylo zapotřebí spojit síly a sladit rytmus všech, co táhli. Sjednotit se v úsilí. Vytažené zrezivělé vědro plné bahna a kamení však všechny trpce zklamalo. Až se objevil opět stařec a s úsměvem na rtech pravil, že bratrství je připevněné na konci provazu. Ale na opačném konci, než si všichni mysleli.

I v pastorační radě, ve farnosti, je třeba vzájemně se sladit a pro dobro všech využívat svěřené dary. Jak jsme o to prosili mimo jiné v hluboce působivých přímluvách – abychom vždy dovedli vyslovit své názory, potřeby i obavy a abychom s upřímností a uctivostí k sobě navzájem hledali cesty k řešení. Abychom se nehádali, abychom nebyli uhonění, udření, vyřizení... Ale abychom žili v bratrském společenství, ve vzájemné lásce, v ochotě pomáhat si a dělit se. Také aby naše farnost nebyla jakýmsi supermarketem, kde jde o atraktivní nabídky, akce apod., ale aby poskytovala základní potraviny pro tělo i pro duši, aby byla školou života, aby sjednocovala, dávala dohromady. Prosme proto s Pannou Marií o Ducha Svatého, aby nás uzdravoval, proměňoval, vedl a sjednocoval, aby naše farní rodina byla přívětivým domovem všem.

Marie Sychrová

SPOLČO PRO DĚTI

Milé děti a drazí rodičové, od 4. 10. začínáme v naší farnosti se spolčem pro děti. Chtěli bychom se zaměřit na zpívání, hraní her či vytváření. Především ale chceme vytvořit společenství, ve kterém se budou děti cítit dobře, vytvoří si pevné přátelské vztahy a budou společně růst ve víře. Spolčo povedeme s Julčou.

Těšíme se nejen na děti z tábora. Přijď se k nám podívat!

Zdislava Sychrová

Spolčo pro děti

Zveme Tě na „Spolčo pro děti“!

- ♪ Zpíváš rád?
- ♪ Máš rád kreativní hry?
- ♪ Vytváříš rád s kamarády?
- ♪ Hraješ rád scénky?

Důležité otázky, co musíš vědět:

- ♪ *Kde se budeme scházet:* Na faře
- ♪ *Kdy:* Každých 14 dní v neděli po mši svaté v 09:30 (tj. cca v 10:30-11:30 hod.)
- ♪ *Kontakty:* Zdislava Sychrová- e-mail: zdislava.sychrova@seznam.cz; tel.:607 916 476
Julie Konečná-e-mail: julie-klara@centrum.cz; tel.:774 200 994
o. Petr Polívka- e-mail: polivka@schoenstatt-patres.eu; tel.:604 129 189

4·10·	18·10·	1·11·	15·11·	29·11·	13·12·	10·1·	24·1·	7·2·

Tak přijď! Rádi Tě uvidíme a prožijeme společně pěkné chvíle!

Moc se těšíme,
Julča a Slávka

VZOROVÁ "MINIFARNOST" V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI

Na konci našeho farního zpravodaje je vždy uváděno, že v sobotu odpoledne je mše svatá také v kapli Psychiatrické nemocnice v Brně-Černovicích, která patří do naší farnosti. Je trochu izolovaná nejen obavou z psychicky nemocných lidí, ale také tím, že pacienti se většinou nemohou účastnit života přímo ve farním kostele. Ale oproti kaplím v jiných nemocnicích v Brně je tato výjimečná svou návštěvností – na bohoslužbu chodí cca 30 lidí. Je to dáno tím, že velká část pacientů je hospitalizována dlouhodobě, někteří i roky, a navíc většina z nich je plně mobilních, takže mohou samostatně přijít, pokud mají povolenou vycházku. Na mši ale také chodí někteří farníci z okolních Černovic. Tím dochází k ideálnímu kontaktu pacientů psychicky narušených se zdravými věřícími. Nevím, zda je to dáno stylem života v tomto zařízení či psychickými obtížemi nemocných, ale v kapli vládne atmosféra, kterou bych si přál zažívat ve všech farnostech. Popíši vám průběh jedné sobotní mše svaté. Úmyslně nebudu nikoho jmenovat, nemám pro to svolení.

Na vrátnici jsou zaznamenány osoby z farnosti, které si mohou vypůjčit klíče od kaple, ale tím také ručí za její stav. Již půl hodiny před bohoslužbou v poobědovém čase někdo kapli otevře, farnice přichystají zpěvníky a další věci, začnou se předmodlívát růženec, je uklizeno. Poslední dva roky se ujala jedna řádová sestra služby pastorační asistentky v léčebně. Často přivede některé pacienty, nevím, možná ty, kteří nemají povolenou samostatnou vycházku. Je cítit, že jsou lidé zvaní; připraví bohoslužebné předměty, ministranti sem nedocházejí. Přijde některý varhaník z farnosti, připraví číselník a většinou i ústně řekne, jaké písně se budou zpívat, event. proč je tak vybral, někdy natrénuje odpověď žalmu. Mezitím kněz z naší farnosti zpovídá. Musí to být náročná služba, poněvadž někteří pacienti potřebují upokojení či rozhřešení téměř před každou mší svatou. Čtení čte konkrétní pacient, nyní i jeden pacient ministruje, přímlyvy má většinou někdo z farnosti. Většina lidí má otevřené kancionály a zpívá. Lavice jsou téměř plně obsazeny, oltář je blízko, tedy mikrofony nejsou potřeba. A vůbec všichni si mají k sobě blízko. Pozdravení pokoje je spíš delší, k přijímání chodí většina, po mši zůstanou někteří dál v modlitbě.

Pro mě nejúžasnější věci se začínají dít po skončení mše svaté. Podívejte, jak probíhá jedna ze srpnových sobot: někteří spontánně sbírají zpěvníky; jedna farnice chválí pacientku, že je hodná, a ona na to, že se snaží být taková; nyní sestřička dala k dispozici nejrůznější svaté obrázky zdarma; tu jeden pacient pohladí po vlasech jednu farnici, když vidí, jaké má starosti a jinak jí pomoci nemůže; jiný pacient by chtěl svatou medailku a tak druhý jde za farnicí, jestli nemá nějakou navíc (paní občas nosívá některé navíc); odcházející farnice několika lidem osobně řekne „s Pánem Bohem“; sestřička prohodí s mnohými

pár slov – zná je osobně; když varhaník přede mši oznamuje, co se bude zpívat, ozve se z lidu „děkujeme“; po mši svatě varhaníkovi někdo neznámý děkuje za hru a jiný za to, že dnes pěkně zpíval; otec při odchodu popovídá s jednou paní, která mu chce něco sdělit, podá ruku na dík varhaníkovi; náhle při vycházení z kaple přijíždí nějaká paní na vozíku – několik lidí se sestřičkou ji vřele vítají, že si ji pamatují, jak sem chodila a ptají se, jak se má (nevadí, že nestihla přijít včas na mši).

Takto si představuji byt' krátké, ale „syté“ agapé po mši svaté. Tolik zájmu o druhého, prostého „díků“, zpětné vazby, radosti z jakékoliv maličkosti, kterou někdo prokázal kapličce, pacientům či farnicím, z aktivity navíc – jaká to krásná motivace, jaké společenství. Možná pacienti vědí, jaké je to být na dně, a tak, když vidí někoho ve smutku, hned ho jdou nějak potěšit. Tato empatie se ale přenáší i na zdravé farnice, které se stanou též naslouchajícím uchem a jsou odměňovány díkem či empatickým soucitem, když samy nejsou ve své kůži. Pamatuji si jednoho pacienta, jak si vedle mě uprostřed mše stoupl, že by potřeboval křížek na čelo – dostal jej a měl zase v srdci zpátky více pokoje. Jak málo a jak hodně...

Kolikrát bychom se chtěli více sdílet s farníky, ale necítíme zájem, touhu vyslechnout; bojíme se požádat o prostý křížek na čelo; ostýcháme se někoho pohladit; neusmějeme se na známé tváře, které potkáváme jdouce okolo lavic; nevidíme, s čím by bylo třeba v kostele pomoci, či se bojíme zapojit, protože nevíme přesně, jak a bojíme se kritiky; nepoděkujeme či nepochválíme, co se nám líbilo, co nás potěšilo (kázání, hudbu...); nezaspíváme si, protože ani nevíme, proč varhaník či kněz vybral zrovna tyto písně; nedáme svůj dar řeči k četbě lekcí; nenapadne nás někoho obdarovat zbožným předmětem, či jej prostě dát k dispozici k rozebrání; nepozveme dál zatoulaného návštěvníka; nepřijedeme do kostela dřív „se naladit“ a nezůstaneme na dohru a následně ticho, aby vše mohlo „doznít“; neseznámíme se s novým farníkem; neřekneme si „s Pánem Bohem“.

Chtěl bych tímto poděkovat farnicím a varhaníkům, kteří přicházejí do nemocnice v ten nejnepříhodnější odpolední víkendový čas, v hodinu, která znemožní užít sobotu k delší práci či návštěvě. Naprostá většina farnic se přirozeně nějak aktivně podílí na chodu kaple; existuje skupinka, která v neděli odpoledne chodí otevírat kapli, aby se mohli jít pacienti soukromě pomodlit – díky jim za to; sestřička přichází několikrát v týdnu, aby vedla biblickou hodinu, adoraci, modlitbu, křížovou cestu či růženec, svatě přijímání. A hlavně děkuji našim kněžím, kteří obětují svůj nabitý víkendový čas k této službě, jenž je náročná a zároveň velmi žíznivě chtěná. Kéž bychom tak dychtili!

Václav Trmač

HOBIT... ANEB DOBRODRUŽNÁ VÝPRAVA ZA ZÍSKÁNÍM POKLADU

Nezačalo to úplně nejlépe – hned v Brně jsme museli dlouho čekat na zpožděný autobus. Čas jsme se snažili využít co nejlépe, a tak jsme se již v Brně seznámili různými hrami. Po náročné cestě nás čekalo příjemné uvítání v Hobitíně, neboli Mrákotíně. Od našich kuchařek už jsme měli navařeno a po občerstvení jsme se vrhli do her. Své kouzlo měl i večerní program, kde se představila rada Středozemě, a trpaslíci se rozdělili do rodů. Převleky vedoucích byly opravdu přesvědčivé. Děti se dohadovaly, jestli je Gandalf čaroděj nebo otec Petr. Den jsme zakončili modlitbou a odebrali se sbírat sílu na náročnou výpravu, na kterou jsme se rozhodli všichni vypravit. Každý den jsme se zaměřili na něco jiného – první den to bylo hledání pokladů.

V neděli byla tématem vyrovnanost. Měli jsme se utkat se zlobry, kteří nám zkřížili cestu. Jako rozcvičku jsme se naučili hobití tanec, a poté jsme se naučili pár písniček na mši, kterou jsme měli v místním kostele. Po mši jsme si vyráběli měšce, abychom si měli kam ukládat stříbrňáky za hry a úkoly. Každý si ho vyzdobil po svém a byl tak originální. Zlobrům jsme unikli a opět jsme mohli děkovat Pánu za den.

Další den jsme se zaměřili na vynalézavost a ocitli jsme se v Mlžných horách. Trpaslíci se museli potichu dostat přes hory tak, aby je neslyšeli skřeti. Každý si také musel najít svůj vlastní prsten. Museli jsme být také vynalézaví v obraně proti vosám, které byly pomalu horší než zákešní zlobři. Ještěže jsme měli po ruce naši úžasnou zdravotnici Peťu neboli Bilba, která vždy pečlivě ošetřila sebemenší štípnutí. Horké počasí nebylo tak hrozné, když jsme měli po ruce tolik rybníků a stinných lesů.

Večer byla otevřena Gandalfova škola, kde děti plnily úkoly v různých oborech. Thorin vedl zdatnost, Bard zručnost, Bilbo učil přírodovědu a zdravotně, Elrond orientaci v mapách, Arwen angličtinu, Gandalf moudrost, Galadriel hudbu a Balba umění. Během „školy“ se děti naučily střílet z luku, zpívat či vytleskávat písničku, vyprávět příběh, verše z Bible, poznávat různé rostliny a spoustu dalších užitečných dovedností.

V úterý jsme se dostali do Temného hvozdu, kde jsme si mohli vyzkoušet naši vytrvalost. Kromě jiného jsme museli také zachraňovat Bombura, který spadl do naší imaginární řeky. Při nesení nešlo o rychlost, ale o opatrnost. Také

jsme testovali naši obratnost a proplétali jsme se pavučinovou dráhou. Každý rod se také musel naučit několik říkanek. Každý zvolil jinou taktiku – někdo se verše naučil sám, jiní si to pečlivě rozdělili, aby se každý zapojil. A protože byl den především o vytrvalosti, byla oceněna skupinka, která se vytrvale učila, i když už všichni ostatní skončili. Večer byla pro nás připravena ohromná hostina a občerstvení bylo za stříbrňáky. Když měl někdo nedostatek, tak ho další pozval – na nebeské obláčky či buchtu elfího muže.

Ve středu jsme museli být odvážní – vydali jsme se na výlet k Osamělé hoře. V autobuse jsme všichni vydrželi v tichu a po desetiminutové jízdě už byla na řadě svačina. Šli jsme pomalu – cestou jsme obdivovali kozy, žáby a další zvěř. Na zřícenině Štamberk jsme měli mši pod širým nebem. Děti seděly i na improvizovaném oltáři, ze kterého nakukovaly, kam se dalo.

Ve čtvrtek jsme se museli sjednotit, abychom mohli společně zabít draka. Na výletě se nám nepodařilo najít vchod do jeskyně, a tak jsme v hledání pokračovali. Pomohl nám vzkaz, který byl ukrytý v muffinu. A tak jsme se dostali do jeskyně. Pro děti to bylo něco jako stezka odvahy. Náš sklep – který představoval jeskyni – byl velmi temný a strašidelný. Nejen díky drakovi, který děti „strašil“ nejrůznějšímu zvuky. Našli jsme poklad – diamanty. Museli jsme se ale vyhýbat skřetům při sbírání diamantů. Odpoledne jsme hledali své ztracené zbraně a pak hurá na draka! Drak byl zabit – dokonce jsme si na něj mohli i sáhnout! V noci jsme si ještě podali ty odvážlivce, kteří se dopoledne ve sklepech odmítali bát. Připravili jsme si pro ně nehorázně děsivou stezku odvahy. Konečně se báli i oni!

V pátek jsme se soustředili na nesobeckost. Ráno jsme si malovali své opět originální štíty a chystali se k boji – trénovali jsme rychlost, maskování... Odpoledne jsme se vydali na stanoviště v lese, které Bard určil jako místo pro bitvu. Večer nás čekalo vyhodnocení – bylo těžké udělat pořadí z tolika šikovných trpasličích rodů. Vždyť každý vynikal něčím jiným! Děti si ještě vybraly ceny podle chuti a už byla závěrečná hostina, bohatá na výborné speciality. Ráno jsme museli opustit Hobitín velmi brzo, ale už se všichni těšíme na další výpravu, která se uskuteční již příští rok! Nechme se zatím překvapit kam.

Zdislava Sychrová

POTÁBOROVÉ SETKÁNÍ

V neděli 20. září po mši svaté v 11 hodin proběhlo na faře potáborové setkání. Sešli se zde táboroví vedoucí, děti i jejich rodiče. Na úvod jsme shlédli prezentaci několika fotek, abychom si připomněli, jak bylo na táboře skvěle. A protože během promítání mnohým z nás vyhládklo, a protože se z kuchyně linula magická vůně, pokračovalo se obědem. Podával se výtečný bramborový guláš, a to ve variantě klasické, houbové i pikantní. Všichni jsme si moc pochutnali. A zatímco guláš byl dílem šikovných tatínků, dezert, který následoval, byl dílem šikovných maminek.

Podávaly se palačinky, taštičky s marmeládou a drobné kuličky obalované v cukru. Přestože mnozí z nás už měli po guláši plná břicha, bylo velmi těžké tomu sladkému pokušení odolat. A tak jsme mlsali a při tom koukali na druhou prezentaci fotografií, která byla obohacena o komentáře táborových vedoucích. A protože nejen chlebem, gulášem a palačinkami živ je člověk, navázali jsme zpěvem. Za Julčina hudebního doprovodu jsme zpívali oblíbené písně z Koinonie, které jsme se naučili na táboře. Když dozněla poslední píseň, odešly děti ven na dvůr, kde si ještě zahrály několik her. Na závěr celého setkání dostali všichni účastníci od otce Petra DVD se všemi fotkami z tábora. A protože jich bylo hodně, tak je někteří prohlíží určitě ještě dnes.

Petra Blaháková

EVIDENCE POMOCI PRO UPRCHLÍKY

Charita Česká republika zprovoznila před několika dny webovou stránku, na které mohou jednotlivci, skupiny, farnosti i jiné subjekty nabídnout pomoc pro uprchlíky. Je možné nabídnout ubytování, materiální či finanční pomoc, dobrovolnictví, výuku jazyků i jiné služby. Stránka má za úkol soustředit kontakty na osoby či subjekty ochotné pomoci. Kontakty a nabídky bude Charita postupně zpracovávat a následně poskytovat vlastním zařízením, která již budou nabízenou pomoc konkrétně využívat. Kdo má zájem nabídnout pomoc, může vyplnit formulář na adrese:

<http://www.charita.cz/jak-pomahame/pomoc-cizincum-v-cr/formular-pro-pomoc-uprchlikum/>

Miloslav Trmač

NEBESKÉ KOSTKY

Jednou večer v posteli po modlitbě začal náš dvouletý Venoušek rozebírat dosti teologické skutečnosti. Bylo to nejspíš proto, že se mu nechtělo spát a myslím, že ví, že v těchto záležitostech ho nebudu odbývat, aby už dal konečně pokoj a zavřel oči. Mám však i jisté podezření, že na něj má vliv tatínek, jehož uspávací pohádky začínají celkem nevinně a končí hluboce duchovně-teologickými myšlenkami. U těchto pohádek se totiž nádherně usíná, a ať se na mě teologové nezlobí, nic jiného se při nich ani dělat nedá. Moje pohádky Vendu nikdy neuspí, mě v nich vždycky doplňuje a pravidelně mě v jejich průběhu budí.

No a včera začal Venda řešit to, že „když ho má teda Pán Bůh tak rád, tak že Venda umře a půjde k Němu do nebe. Zítra nebo v sobotu. Půjde tam s ním máma. Pán Ježíš že má nové kostky, se kterýma si bude s Vendou hrát.“

A dnes při procházce, když jsme se vyhýbali na úzké cestě kamionu, jsem poznamenala, že musíme jít ke kraji, jinak by nás mohl ten kamion přejet. A Venda na to, „že by umřel a šel za tím Pánem Bohem, přece.“

Lehce mě zamrazilo, protože slyšet, jak dítě mluví s jistotou o své zítřejší či sobotní smrti, není moc příjemné. Připomínám, že neumí dny v týdnu a že jen náhodou měla být pozítří sobota; navíc si nebe představoval jako bezva návštěvu u Pána Ježíše s návratem domů k večeri.

Ale spíš jsem se musela zamyslet nad tím, jaké představy mají děti o Bohu Otci a jeho Synu. Nejprve mě napadlo, že to je skutečně dětinské, myslet si, že si s ním bude Pán Ježíš hrát v nebi s novými kostkami a že je Vendovi půjčí. Ale pak jsem si řekla, proč ne. Co my víme o nebi... „Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo...“

Co my víme, jak tam budou děti svůj posmrtný život prožívat. Proč by si tam nemohl Pán Ježíš s nimi opravdu hrát. A co my víme, zda naše dospělácké představy o nebi nezní Bohu ještě víc nepatříčně, než někdy dětské představy nám. Možná jsou ty děti představě o nebi dokonce blíže než my.

A měli bychom se od nich učit čiré radosti z toho, že je má Pán Bůh tolik rád a že se na ně v nebi těší. Nechme stranou to, že si neuvědomují okolnosti. Protože v nebi to teprve bude paráda. S kamarádem Pánem Ježíšem, novými kostkami a novým životem.

Marie Trmačová

RAKOUSKÉ KLÁŠTERY A MĚSTEČKO PULKAU OČIMA FARNÍKŮ

Poslední letní sobotu se uskutečnil farní zájezd do cisterciáckých klášterů Heiligenkreuz a Lilienfeld a malého městečka Pulkau s gotickým kostelem Svaté krve Páně a kostnicí sv. Bartoloměje. Duchovní oporou nám byli otcové Petr, Ladislav a Zdeněk. Po umělecko-historické stránce nás slovem doprovázela paní dr. Hockeová.

Vznik řeholního řádu cisterciáků

Řád vznikl na přelomu 11. a 12. století v rámci reformace řádu svatého Benedikta. Reformace znamenala návrat ke kořenům k původní Benediktově řeholi. Počátky reformního hnutí vznikly v benediktinském opatství v Cluny a odvíjely se od nespokojenosti několika řeholníků, kteří si uvědomovali, že se život v klášteře odklání od původních principů, na jakých byl řád založen, to je žít v chudobě a v duchu hesla modli se a pracuj. Benediktinský řád a především opatství v Cluny zastávalo důležitou úlohu na poli hospodářském i politickém. Disponovalo také velkým jměním a mohlo si proto dovolit bohatou výzdobu svých budov a užívat si nashromážděného majetku.

Počátky cisterciáků jsou spjaty především se jménem sv. Bernarda z Clairvaux, který kladl důraz na vnitřní zbožnost bez potřeby vnější okázalosti. Byl vůdčí duchovní osobností a zasloužil se o rozšiřování a zakládání nových klášterů. Místa pro budování nových klášterů byla vybírána v údolích řek v odlehle krajíně, kterou řeholníci postupně kultivovali. Jejich zásluhou byly kolonizovány pusté oblasti střední a západní Evropy. V takových lokalitách byly založeny i námi navštívené kláštery.

Heiligenkreuz

Naše první zastávka byla v dolnorakouském městečku v areálu cisterciáckého kláštera založeného v roce 1133. Na rozlehlém nádvoří upoutal naši pozornost barokní sloup Nejsvětější Trojice a také nápis na nároží jedné z budov, který připomínal návštěvu papeže Benedikta XVI. v září roku 2007. Následovala prohlídka

starobylé baziliky, nádherné křížové chodby i kapitulní síně s prvky románské a gotické architektury. Přenesli jsme se tak v myšlenkách do dávných dob o několik století zpět. Zajímavostí je, že za celou dobu trvání nebyla činnost v klášteře přerušena, proto zní při liturgiích gregoriánské chorály nepřetržitě od založení kláštera až do dnešní doby. Největší zážitek nás čekal v nově zbudované meditační kapli, kde jsme na závěr mše svaté, kterou sloužil otec

Ladislav společně se svými spolubratry ve výroční den svých narozenin, uctili relikvii sv. Kříže. Klášteru ji z pouti ze Svaté země přivezl Leopold V. Babenberk.

Lilienfeld

Odpoledne jsme si prohlédli rozsáhlý cisterciácký klášter v Lilienfeldu založený počátkem 13. století. Vnitřek klášterního chrámu Nanebevzetí Panny Marie je vybaven již barokním mobiliářem v kombinaci s černým mramorem. Nad svatostánkem hlavního oltáře je uložena relikvie Svatého kříže. Jako zajímavost uvádím stopy dvou osob se vztahem k naší vlasti. V kostele je náhrobek Markéty Babenberské první manželky Přemysla Otakara II. a ve městě v parku pomník Matyáše Žďárského, učitele, malíře, sochaře, cestovatele a především průkopníka alpského lyžování a později také lavinového experta.

Pulkau

Na závěr naší cesty nás přivítalo malé, starobylé městečko na návrší s farním románským kostelem a starobylou kostnicí ze 13. století. Průvodcem nám byl trpělivý kostelník. V chrámu Svaté krve Páně v centru města upoutal naši pozornost gotický skládaný oltář. Do autobusu jsme nastupovali až po setmění s radostí z pěkně prožitého dne.

Za organizaci, tlumočení a duchovní doprovod náleží poděkování našim kněžím a za rozsáhlý odborný výklad paní dr. Hockeové.

Jiřina Ryzí

PRVNÍ FARNÍ ZÁJEZD

V sobotu 19. září ráno se mnozí naši farníci společně s našimi duchovními otci sešli před Janáčkovým divadlem, aby zaplnili celý autobus. Cesta do Dolního Rakouska rychle uběhla.

Naším prvním cílem byl největší středověký klášter Svatý kříž – Heiligenkreuz, který je také nejstarším nepřetržitě fungujícím cisterciáckým klášterem. Byl založen na konci 12. stol. Je to nádherná stavba s prvky románské a gotické architektury. Relikvie sv. Kříže je přivezena ze Svaté země Leopoldem V. a je uložena nad svatostánkem v prosté moderně zařízené kapli. Na tomto místě jsme slavili mši sv. v čele

s o. Ladislavem právě v den jeho narozenin. Po mši sv. přišel okamžik, kdy o. Petr sundal relikvii sv. Kříže a každý ji směl políbením uctít. Na tuto chvíli nikdy nezapomenu. Vnímala jsem přítomnost Ježíše na kříži a Jeho velikou lásku.

Další naší zastávkou byl klášter Lilienfeld - Liliové pole z počátku 13. stol., do kterého se přemístila část mnichů z Heiligenkreuz. Klášter je obklopen nádhernou přírodou podhůří Alp. Součástí kláštera je gotická křížová chodba s původními vitrážemi a nádherným rajským dvorem. Nad portálem do chrámu je sousoší sv. rodiny. Z pohledu Marie a Josefa lze vyčíst něžnou starostlivost o malého Ježíše. Neobvyklým prvkem chrámu jsou dvě řady sloupů v bočních lodích. Součástí kláštera je knihovna. Nejstarší „knihy“ jsou dřevěné krabičky uvnitř s listy i brouky pro jednotlivé dřeviny. První bible tvoří obrázky k příběhům bez souvislého textu. Zajímavostí je modlitební mikroknihka velikosti cca 0,5 krát 0,5 cm, tl. 1 cm obsahující modlitbu Otče náš v šesti jazycích. Zajímavostí je, že ruská bible zachránila knihovnu před zkázou.

Poslední zastávkou, už za stmívání, bylo malebné městečko Pulkau jen několik kilometrů od našich hranic. Farní kostel sv. Michala tvoří románské obvodové zdi, uvnitř je gotický. Fresky jsou ze začátku 14. stol., ostatní výzdoba je barokní. Vedle kostela je románská kostnice. My jsme se ale těšili na kostel Krve Páně, ve kterém je pozdně gotický křídlový oltář. Podle legendy byla zneuctěna sv. hostie a našla se zkrvavená. Odtud je název Krve Páně.

Domů jsme se šťastně vrátili sice v pozdních nočních hodinách, ale obohaceni o silné zážitky. Vřelý dík patří všem farníkům, kteří trpělivě snášeli těžkosti cestování, našim duchovním otcům za jejich služby při organizování a v neposlední řadě paní dr. Hockeové za zajímavý odborný výklad.

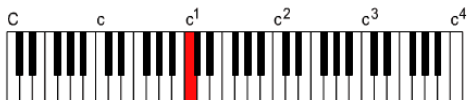
Terezie Široká

VARHANNÍ OKÉNKO 9

Tentokrát možná mnohé překvapím. Jsme totiž z běžných elektronických varhánků zvyklí, že si můžeme navolit nejrůznější typy nástrojů a vždy platí, že na klávese jednočárkované c zní opravdu c1. Ale u varhan tomu z důvodu výstavby tzv. zvukové pyramidy není. Např. jedné varhanní klávese patří u jednoho rejstříku píšťala hrající c1, u jiného c2, ale jsou i rejstříky, které mají píšťaly posunuté třeba o oktávu a kvintu, tedy hraje cca g2.

Může se zdát, že je varhanní klaviatura chaotická, ale není tomu tak – standardně má rozsah: velké C až g3. To ale platí pouze pro rejstříky označené 8^c – tj. osmistopé. A jsme u domácího úkolu: kolik měří „stopa“? Dle Wikipedie je to 30,48 cm, ve varhanářství se udává 32 cm. Rejstřík označený 8^c má nejdelší = nejhlubší píšťalu dlouhou cca 8 stop, tj. 256 cm, a tato píšťala samozřejmě přísluší první klávese. Délka píšťaly je hlavním parametrem určujícím výšku tónu a již bylo zmíněno, že klasická otevřená píšťala rezonuje půlvlnou – tedy

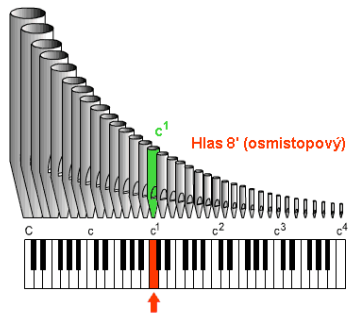
hlas 32' hlas 16' hlas 8' hlas 4' hlas 2' hlas 1'

délka celé vlny je dvojnásobná – $2 \times 256 = 512$ cm. Při rychlosti zvuku 340 m/s (při 15 °C) má tón frekvenci cca 65 Hz, což je tón velké C – tedy na klávese velké C u osmistopého rejstříku zní opravdu píšťala tónu velké C.

Každé táhlo či sklopka, kterou se zapíná rejstřík, je označena názvem a touto výškou ve stopách. Je to divné, ale neskutečně praktické. Rejstříky označené 8^c jsou základní. Rejstříky položené o oktávu výše mají píšťaly poloviční délky (tón o oktávu vyšší má vždy dvojnásobnou frekvenci, tedy poloviční vlnovou délku), takže jsou označené 4^c (nejhlubší píšťala je dlouhá 4^c = 128 cm); o dvě oktávy vyšší mají čtvrtinovou délku píšťal, tedy jsou označené 2^c ... Na druhém obrázku je vidět, jaký tón hraje po zmáčknutí klávesy c1 pro rejstřík daného označení. Když si zapnu rejstřík označený 2^c, tak mi na klávese c1 hraje ve skutečnosti tón c3. Naopak rejstřík 16^c má píšťaly o oktávu nižší, rejstřík o nejdelší píšťale 2 2/3^c je o oktávu a kvintu vyšší, 1 3/5^c o dvě oktávy a tercii vyšší. Ale o alikvotních tónech až přiště.

Pozn.: v našich varhanech máme nejhlubší rejstřík 16^c, tedy nejhlubší píšťala je dlouhá cca 5,12 m + délka nohy, je úplně vzadu v rohu, tedy běžně není vidět

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
Sobota: 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Od nového školního roku bychom rádi nabídli více příležitostí k soukromé adoraci. Jedna příležitost bude jednou za měsíc, na první pátek. Po mši sv. se pomodlíme litanie, zászvětnou modlitbu a bude svátostné požehnání, po kterém bude příležitost k soukromé adoraci do 20:00.

Druhým adoračním dnem bude středa, přičemž představa je zhruba třikrát až čtyřikrát do roka. První adorační středa připadá na 11. listopadu 2015 od ranní bohoslužby v 6:30 do večerní bohoslužby v 18:30.

ZÁVĚREČNÝ VEČER ČTENÁŘŮ BIBLE

V úterý 13. října 2015 zveme všechny, kdo se zapojili do projektu "Vezmi a čti celou Bibli" na Závěrečný večer čtenářů Bible po mši sv. přibližně v 19:15. Součástí večera bude sdílení zážitků i zkušeností s dvouročním čtením Bible. Večer zakončíme předáním certifikátu za přečtení Bible a nebude chybět ani osobní požehnání.

NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES

Národní eucharistický kongres vyvrcholí společnou mši svatou v sobotu 17. října 2015 v 10:30 na Náměstí Svobody v Brně. Předprogram začíná v 9:00. Místa k sezení na Náměstí Svobody nebudou. Pro případ deštivého počasí sebou mějte pláštěnku namísto deštníku, který brání přítomným ve výhledu. Vstupenky na eucharistický kongres budou pro naše farníky k dispozici nejpozději 12. října 2015. Eucharistický kongres doprovází i program v jednotlivých farnostech. Na některé body programu je nutné si obstarat extra vstupenky.

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Od nového školního roku je čtení při nedělních bohoslužbách rozděleno mezi lektory, kteří se střídají jedenkrát za 14 dní až měsíc. Stále hledáme nové lektory, kteří by byli ochotni číst pravidelně jednou za měsíc zvláště při mši sv. v 8:00, 11:00 a 18:30. Hlásit se můžete v sakristii nebo na faře.

FARNÍ KAVÁRNA

V neděli 25. října 2015 po mši sv. v 9:30 otevřeme dveře farní kavárny, která nabídne příležitost setkat se s dalšími lidmi z naší farnosti.

MŠE SVATÁ ZA NAŠE ZEMŘELÉ

V pondělí 2. listopadu 2015 bude mimořádně mše sv. také večer v 18:30, která bude slavená za všechny naše zemřelé. Při mši sv. večer si bude moct každý zapálit svíčku za svého zemřelého člověka, ať už zemřel v tomto roce nebo i dříve. Hlavně se budeme za všechny zemřelé modlit a slavit mši svatou.

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mši svatou nebo kdykoliv na požádání na faře.

PASTORAČNÍ RADA

Setkání pastorační rady proběhne ve středu 25. listopadu 2015 po mši sv. cca v 19:15.

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V sobotu 5. prosince 2015 povede adventní duchovní obnova o. Ladislav Štefek.

VEČERNÍ RORÁTY

V letošním adventu bychom rádi nabídli tzv. Večerní roráty. Půjde o mši svatou pouze při svíčkách. Byli bychom rádi, kdyby se podařilo připravit třeba i zajímavý hudební doprovod a nebude chybět názorná katecheze pro mládež a dospělé. Po ní bude následovat jednoduchá večere na faře. Večerní roráty budou v úterý 1., 15. a 22. prosince v 18:30.

NÁVŠTEVA MIKULÁŠE

V neděli 6. prosince 2015 navštíví naši farnost sv. Mikuláš. Přijde na mši sv. pro rodiny s dětmi.

PATROCINIUM KOSTELA

Jmeniny našeho kostela oslavíme v úterý 8. prosince 2015 mši svatou v 18:30. Zároveň tímto datem zahajuje rok milosrdenství.

ADVENTNÍ NEDELE PRO DĚTI

V letošní adventní době budou děti přinášet na začátku bohoslužby pro rodiny s dětmi lucerničky. Půjdou spolu průvodem k oltáři. Lucerničky si budou moct vyrobit i na spolču pro děti.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY NA KŘENOVÉ

O letošních vánočních svátcích budou bohoslužby takto:

24. 12. 2015 ve 22:00 (půlnoční)

25. 12. 2015 v 8:00, 9:30, 11:00 a 18:30

26. 12. 2015 v 8:00, 9:30, 11:00 a 18:30 (požehnání s ostatky sv. Štěpána)

27. 12. 2015 v 8:00, 9:30, 11:00 a 18:30 (s obnovou manželských slibů)

31. 12. 2015 v 6:00, 16:00 hod. (mše sv. na poděkování)

1. 1. 2016 v 8:00, 9:30, 11:00 a 18:30

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ

Náboženství pro 1. – 3. třídu je každé pondělí od 16:45 do 17:30. Náboženství pro starší děti je každý pátek od 16:30 do 17:15.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté. Úmysly mše svaté se zapisují do konce roku.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Jednou za měsíc v pátek po mši svaté večer probíhá úklid našeho kostela. Jsme vděční za každého pomocníka. Úklid kostela je plánovaný na pátek 23. října, 20. listopadu a 18. prosince 2015.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a ke sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

FARNÍ FLORBAL

Farní florbal v letošním roce nabízet nebudeme. Najde se sice pár hráčů, kteří si rádi přijdou zahrát, když se jim to hodí a mají do toho chuť, ale není dostatek nadšenců, kteří by chodili pravidelně celý školní rok.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 26. listopadu 2015. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.